

PRZYŚLUGUJĄCY (2) *part praes act*

sg m N przysługujący (2). ◇ [pl I m przysługując(e)mi.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: przysługujący się s.v. przysłużyć się.

Pomagający (2) :

przysługujący komu (1): Puerperus: ut, Verba puerpera – Położniczy przysługniący [!]. Calep 873a.

α. *W funkcji rzeczownika: czyniący posługę (1) : Administer, Qui ministrat, aut iurat in aliquo, vel etiam alicui opem praebet – Pomocznik, przysługuiący. Calep 25a.*

[przysługujący za kogo [= jako kto]: Z onych tych drugich pacholąt dał [Mahomet] mężkie znamiona jem porzezać, s ktorych jeden umarł. Turcy zowią takie hadomlar jakoby rzekł kleszczoncy, a ci żon cesarskich patrzają, [a są u nich za komorniki przysługującemi PA]. PamJancz 82.]

Synonimy: pomagający, wspomagający.

Cf PRZYŚLUGOWAĆ